

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Konkurs samt om nogle Forandringer i de gældende Bestemmelser om Pant og Eksekution af 25. Marts 1872.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6529).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (J. P. Jensen): For at undgaa Misforstaaelse og for at undgaa Mistanke om, at det er af Hensyn til personlig Fordel, at jeg er blevet Ordfører for Forslagsstillerne, skal jeg meddele, at jeg ikke er praktiserende Dyr læge. Initiativet til Forslaget er taget af Dansk Dyr lægeforening, og Forslaget er udarbejdet paa Grundlag af et Forslag af Formanden, Professor Carl Hansen. Saa vidt jeg har bragt i Erfaring, har Professor Hansen henvendt sig til de forskellige Partiformænd om Støtte til Lovforslagets Gennemførelse, dog vistnok uden at opnaa noget Resultat. Vort Partis Formand har opfattet Forholdet saaledes, at det vil være rimeligt, at Dyr læger bliver ligestillet med Apotekere og Læger med Hensyn til Fordringer overfor Konkursboer. Vort Krav gaar ud paa at faa en privilegeret Stilling med Hensyn til Betaling for udført Arbejde, for Befordring og for Medicin. Hvad Medicin angaar, vil jeg kun sige, at Dyr lægerne er tvunget til at købe den paa Apotekerne, og ingen Dyr læge kan praktisere, naar han ikke kan medføre Medicin til de syge Dyr, han faar under Behandling rundt omkring. Her foreligger altsaa en fuldstændig Tvangssituation for Dyr lægerne, hvad Medicin-spørgsmaalet angaar. Hvad angaar det andet Forhold, med Hensyn til det udførte Arbejde og Behandlingen af de syge Dyr, foreligger der for saa vidt ogsaa en Tvangssituation, som Dyr lægerne ikke kan have nogen moralsk Ret til at undslaa sig ved at behandle de syge Dyr; det vil i visse Tilfælde kunne komme i Strid med Dyrbeskyttelsesloven. Derfor er Dyr lægerne anderledes stillet end de fleste andre, hvis Virksomheder man maaske kunde synes havde Krav paa at blive inddraget under samme Bestemmelse. Hvorvidt det lader sig gøre at gennemføre Lovforslaget her, kan jeg ikke paa Forhaand sige; det vil vel fremgaa af de Forhandlinger, der forestaar. Jeg vil med disse Bemærkninger blot anbefale Lovforslaget, idet jeg i øvrigt henviser til de Udtalelser, jeg fremsatte, da

jeg havde den Ære at forelægge Lovforslaget for det høje Ting.

Justitsministeren (Rytter): Jeg skal med Hensyn til det foreliggende Lovforslag udtale, at jeg ikke er saa begejstret over det som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (J. P. Jensen). Det er et almindeligt Princip baade herhjemme og i andre Lande for Tiden at gaa bort fra Privilegier i Konkursboer, og det forekommer mig at være med fuld Ret, at man søger at komme bort fra, at visse Kreditorer skal have en privilegeret Stilling, da det jo undertiden vil kunne medføre, at de almindelige Kreditorer slet ingenting faar. Bortset fra Henvisningen til denne almindelige Tendens til ikke at have Privilegier i Konkursboer, er der det at sige overfor dette Lovforslag, at hvis man vilde tage Dyr lægerne med som privilegerede, var der mange andre Kreditorer, der med lige saa stor eller endnu større Ret vilde kunne melde sig med Krav paa at blive privilegerede. Jeg behøver ikke at nævne Eksempler, men skal blot antyde, at det jo er tidt, vi Mennesker er i en Nødssituation, og i saa Fald vilde de Folk, der hjælper os i en vanskelig Situation, kunne gøre lignende Krav gældende, idet man ogsaa kunde sige, at der for dem var en moralsk Pligt til at hjælpe. Man kunde saaledes tænke sig, at en Mand er i Livsfare, og en anden afholder Udgifter for at frelse ham, eller at en Bager leverer Brød til fattige Folk i en vanskelig Situation. Hvorfor skulde de vedkommende saa ikke ogsaa kunne gøre Krav paa en lignende privilegeret Ret? Det forekommer mig umuligt at begynde at sondre mellem Menne-skene, om den ene skal være privilegeret eller den anden eller ingen af dem. Derfor synes jeg hellere, man skal lade være. Dertil kommer yderligere, at det forekommer mig heller ikke at være ganske rigtigt, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte — saaledes forstod jeg ham i alt Fald —, at Apotekerne altid har en privilegeret Stilling; det har Apotekerne ikke. Jeg saa for nogle Dage siden refereret en Dom, saa vidt jeg husker fra Vestre Landsret, som slog fast, at en Apoteker, som havde leveret Medicin til en Dyr læge, der var gaaet fallit, netop ikke havde nogen Fortrinsret frem for andre.

Hvis vi vedtager dette Lovforslag, vil Rigsdagen sikkert modtage en Mængde Andragender fra Folk, som med lige saa stor Ret kan paaberaabe sig Adkomst til en Fortrinsret. Det kan være, at den nu gældende Lov er irrational, og at maaske